ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Pavla Telce a soudců Mgr. Bronislava Berana a JUDr. Markéty Pokorné ve věci

žalobkyně: **Přestavba budov Šamaj s. r. o.**, IČO 03909778
sídlem Hněvkov 63, 789 01 Zábřeh
zastoupená advokátem Mgr. et Mgr. Markem Polákem
sídlem Valová 2357/8, 789 01 Zábřeh

proti
žalované: **ERSIM KLABO s. r. o.**, IČO 28648994
sídlem Skupova 569/5, 779 00 Olomouc
zastoupená advokátem JUDr. Davidem Pytelou, MBA, LL.M.
sídlem Litovelská 1349/2b, 779 00 Olomouc-Nová Ulice

o 190.478 Kč s příslušenstvím, k odvolání žalobkyně proti rozsudku Okresního soudu v Olomouci ze dne 6. 6. 2022, č. j. 11 C 322/2020-203,

takto:

I. Rozsudek okresního soudu **se** ve výrocích I. a III. **potvrzuje**.

II. Ve výroku II. **se** rozsudek okresního soudu **mění** tak, že žalobkyně je povinna zaplatit žalované na náhradu nákladů řízení před soudem prvého stupně částku 100.808,60 Kč ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce žalované.

III. Žalobkyně **je povinna** zaplatit žalované na náhradu nákladů odvolacího řízení částku 21.876,80 Kč ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce žalované.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem okresní soud zamítl žalobu, kterou se žalobkyně domáhala proti žalované zaplacení částky 190.478 Kč proti vydání minibagru Klabo, model 1, VIN KMBM1-0001 (výrok I.), dále žalobkyni zavázal zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení 122.322,40 Kč (výrok II.) a rovněž zavázal žalobkyni k zaplacení náhrady nákladů států České republice – Okresnímu soudu v Olomouci s tím, že si vyhradil, že výše této náhrady bude určena samostatným rozhodnutím (výrok III.).

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Malá.

2. Proti uvedenému rozsudku brojila odvoláním žalobkyně domáhajíc se jeho změny tak, že žalobě bude vyhověno a žalovaná bude zavázána zaplatit jí náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů. Podle žalobkyně okresní soud dospěl na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištění, čímž shledávala naplněným odvolací důvod ve smyslu § 205 odst. 2, písm. e) o. s. ř., dále pak namítala nesprávné právní posouzení věci okresním soudem (§ 205 odst. 2, písm. g/ o. s. ř.). Konkrétně pak poukazovala na závěr okresního soudu, podle něhož žalobkyně neprokázala existenci konkrétní vady a její řádné vytknutí. Tedy, že existence vady, pro kterou žalobkyně odstoupila od smlouvy, nebyla v řízení dostatečně prokázána. Poukazovala na to, že oba znalci, kteří zkoumali předmět koupě z hlediska výskytu vady, zjistili, že bagr vykazuje vadu pravé strany hnacího kola. Znalec Milan Karpíšek zjistil při znaleckém zkoumání vadu stroje, kterou popsal v části II. znaleckého posudku tak, že dochází k poruše funkčnosti pravého pojezdového kola, přičemž uvádí čtyři možné příčiny této vady, jehož důsledkem je sesmeknutí pravého pásu z uložení. Soudem ustanovený znalec František Študent pak ve svém posudku rovněž uvedl, že zjistil nedostatečnost na pravém hnacím kole pásu, které je uváděno do pohybu přenosem točivého momentu. Následně znalec Študent pak při svém výslechu uvedl, že závada seřízení hydraulického rozvaděče se neprojevuje sesmekáváním pásu. Pokud jde o vadu hydraulického rozvaděče, tak tuto vadu znalec ve svém znaleckém posudku pouze předpokládá. Jestliže pak znalec Študent při své výpovědi u jednání uvedl, že vada seřízení hydraulického rozvaděče se neprojevuje sesmekáváním pásu, namítá žalobkyně, že znalec existenci vady seřízení hydraulického rozvaděče na stroji znaleckým zkoumáním neprokázal, nýbrž ji toliko předpokládá. Jeho závěr o tom, zda k sesmekávání pásu dochází či nedochází poruchou hydraulického rozvaděče tak nemůže být pro popis projevu vady žalobkyní v odstoupení od smlouvy relevantní, neboť uvedenou vadu znalec pouze předpokládá, a protože znaleckým zkoumáním znalce Študenta vůbec nebylo zjištěno, že právě vada hydraulického rozvaděče se na stroji vyskytuje, není relevantní ani závěr o tom, jak se projevuje či naopak neprojevuje. Pokud znalec uvádí, že k sesmekávání pásu docházelo pro vyosenou hřídel, která měla být měněna při servisní prohlídce, pak takový závěr je pochybný a znalec zjevně nemůže tvrdit, že při první opravě vady vůbec byla na stroji vyosená hřídel, neboť toto nebylo možné ověřit a s jistotou tak nelze uzavřít, že taková vada způsobila sesmekávání pásu při výskytu první vady, a to dokonce v rozporu s obsahem reklamačního listu ze dne 15. 11. 2019, kde žalovaná sama uvedla, že vada spočívala nedotažených pásech a strhlém závitu. Žalobkyně proto považuje posudek znalce Študenta ve spojení s výpovědí znalce u jednání za zmatečný, když jediné, co lze z uvedeného posudku považovat za prokázané, je existence vady pravého hnacího kola stroje. Žalobkyně proto vychází při hodnocení existence notifikované vady z posudku znalce Karpíška, který konstatuje v části II. znaleckého posudku, že dochází k poruše funkčnosti pravého pojezdového kola. Podle žalobkyně soud prvního stupně neodstranil rozpory v závěrech soudních znalců ani jejich výslechem ani jiným způsobem a z obsahu vyjádření soudních znalců učinil skutkové závěry, které ovšem v provedených důkazech nemají oporu, neboť zatímco znalec Karpíšek výslovně uvádí, že projevem vady hnacího kola je sesmekávání pásu (bez ohledu na to, zda při zkoušce bagru k sesmeknutí došlo či nikoliv), tak znalec Študent uvádí pouze tolik, že vada seřízení hydraulického rozvaděče, o které ovšem nezjistil, zda se na stroji skutečně vyskytuje, se neprojevuje sesmeknutím pásu. Současně konstatoval poruchu funkce pravého hnacího kola, kterou zjistil i znalec Karpíšek. Pokud jde o obsah specifikace vady v odstoupení od smlouvy, tak žalobkyně odstoupila od smlouvy z důvodu opakovaného výskytu vady stroje, kterou identifikovala způsobem, jakým se vada projevila, tj. spadnutím pásu. Žalovaná v prvním případě vadu uznala a odstranila opravou věci, přičemž tvrzený obsah reklamačního protokolu žalovanou, který není ovšem podepsán žalobkyní, a ta jej nikdy dříve neviděla, je v rozporu s obsahem reklamačního listu podepsaného žalobkyní a obsahem elektronické komunikace, a tam uváděná vada spočívající v údajném ohnutí hnací hřídele je nepravdivá. Žalobkyně v odstoupení od smlouvy přímo odkazuje na vyjádření žalované k vadě notifikované dne 6. 12. 2019, kde sama žalovaná v emailové zprávě uvedla jako způsob odstranění žalobkyní vytknuté vady, poté, co se s ní obhlídkou stroje dne 6. 1. 2020 seznámila, viz emailová komunikace z 3. 1. - 8. 1. 2020, výměnu pásů stroje. Žalobkyně tak

zcela důvodně popsala vadu stroje v padání pásu, přičemž z předcházející komunikace žalobkyně a žalované lze jednoznačně dovodit, že žalovaná byla seznámena s tím, v čem má vada stroje spočívat, když dokonce před návrhem řešení odstranění vady byl dne 6. 1. 2020 stroj obhlídnout a ohledně vytýkané vady uváděla možný způsob jejího odstranění. Tomu předcházela komunikace žalobkyně a žalované ohledně odstranění vady notifikované 6. 12. 2019, kdy 3. 1. 2020 probíhala komunikace o termínu pro posouzení notifikované vady, dne 6. 1. 2020 proběhla obhlídka stroje žalovanou s návrhem řešení odstranění vady a není tedy odpovídající vyjádření soudu I. stupně v odst. 31. napadeného rozsudku o tom, že žalobkyně a žalovaná jednaly obecně o možné výměně pásů, když tato komunikace se zcela zjevně týká odstranění vady vytknuté dne 6. 12. 2019. Pokud okresní soud uvádí, že žalobkyně odstoupila od smlouvy z důvodu existence vady spočívající v sesmekávání pásů, tak taková interpretace důvodu pro odstoupení od smlouvy neodpovídá obsahu listiny, kterou žalobkyně jednostranně odstoupila od smlouvy. Právní jednání v listině o odstoupení je vyjádřeno slovy *„Vzhledem k tomu, že do dnešního dne nebyla provedena oprava vady, kterou vám má klientka vytkla sdělením ze dne 6. 12. 2019 a ani není zřejmé, že byste měli zájem vadu odstranit, stroj nelze po delší dobu používat a vaše společnost nesplnila svůj závazek k odstranění vady ani po opakované urgenci."* Z uvedeného jednoznačně vyplývá, že důvodem k odstoupení od smlouvy byla překážka v užívání stroje, která bránila plnění účelu, pro který byl stroj pořízen, což nepochybně vada spočívající v nefunkčním pravém hnacím kole opodstatňuje, neboť projevem takové vady, a na tom se shodují oba znalci, je, že se stroj nemůže otáčet na místě, ale pouze jízdou po oblouku, což je při provádění výkopů naprosto zásadní vada, bránící využití stroje pro práci na výkopech. Žalovaná přitom v emailové komunikaci ani poté, co se s vadou seznámila dne 6. 1. 2020 a navrhovala její řešení, výskyt vady nezpochybnila, a proti způsobu, jakým žalobkyně vadu popsala, ničeho nenamítala. Žalobkyně v uvedeném směru (co do výkladu obsahu odstoupení) odkazovala na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 22. 1. 2014, sp. zn. 33 Cdo 146/2013, a poukazovala na to, že z obsahu listiny o odstoupení od smlouvy vyplývá, že žalobkyně vytkla dne 6. 12. 2019 žalované vadu stroje, kterou popsala tak, že se projevuje padáním pásů. Žalovaná se s vadou seznámila na místě obhlídkou stroje dne 6. 1. 2020 a navrhla výměnu pásů. Žalobkyně požadovala opravu pásů (email ze dne 8. 1. 2020). Dále již žalovaná k odstranění vady stroje ničeho nepodnikla až do odstoupení od smlouvy žalobkyní, a to z důvodu prodlení žalobkyně s odstraněním vady, kterou žalobkyně do té doby, tj. od 6. 12. 2019 do 14. 2. 2020, nijak nerozporovala. Žalobkyně proto konstatuje, že pokud okresní soud zamítl žalobu s tím, že žalobkyně neprokázala existenci vady spočívající v sesmekávání pásu postupem dle ust. § 1921 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen o. z.), pak věc nesprávně právně hodnotil, neboť bylo na místě postupovat dle ust. § 2106 odst. 2 o. z., neboť žalobce vytkl vadu, která se projevila tím, že stroj nebylo možno řádně užívat, žalovaná ačkoli proti vadě ničeho nenamítala, tak ji v přiměřené lhůtě neodstranila a naplnila tak hypotézu ust. § 2106 odst. 2 o. z. neboť žalovaná vadu uznala. Pokud jde o závěr okresního soudu, že i v případě, že by žalobkyně prokázala existenci vady, tak neprokázala, že vada na zařízení existovala v době přechodu nebezpečí škody, pak žalobkyně namítá, že uvedený závěr nepovažuje za přiléhavý. Vyjádření znalce Študenta se týkalo výskytu vady hydraulického rozdělovače, o které ani nezjistil, zda se skutečně na stroji vyskytuje a pouze jí předpokládá, případně se domnívá. Naopak vada poruchy hnacího kola byla zjištěna oběma znalci, přičemž v tu dobu měl stroj na počitadle motohodin uvedeno 9, resp. 10 motohodin a při prvním výskytu vady se jednalo o stav 4 motohodin. Žalobkyně se domnívá, že je na místě aplikovat princip pravděpodobnosti užívaný v dokazování v civilním řízení. Žalobkyně má za prokázané, a to i vyjádřením žalované, že stroj vykazoval identickou vadu již několik dnů po předání stroje, a tuto vadu žalovaná odstranila opravou stroje. Následně po používání stroje v rozsahu jednotek hodin činnosti se obdobná vada projevila opětovně, přičemž žádné poškození, které by opodstatňovalo závěr o tom, že stroj byl užíván neodborně nebo způsobem, který by zapříčinil vznik nové dříve neexistující vady, nebyl proveden. Žádná důvodná pochybnost, která by vyloučila existenci okolnosti prokazované účastnickým výslechem žalobkyně, důkazem reklamačním listem a emailovou komunikací, nebyla v řízení nijak opodstatněna. Žalobkyně samozřejmě neprováděla

po převzetí nového stroje komplexní technickou prohlídku a zcela v souladu s legitimním očekáváním započala stroj používat, když ten v krátkém časovém úseku začal projevovat vadu, která jinak vzniká až delším používáním stroje, zcela nepochybně v řádu desítek, a nikoliv jednotek motohodin.

3. Žalovaná se k odvolání žalobkyně vyjádřila tak, že navrhovala napadený rozsudek jako věcně správný potvrdit. Jde-li o znalecký posudek znalce Milana Karpíška, pak stejně jako v řízení před okresním soudem, žalovaná tento zpochybňuje. Podle žalované, pokud uvedený znalec konstatoval vadu pravé strany hnacího stroje, je s podivem, jak k takovému závěru dospěl, když žalované emailem ze dne 7. 4. 2020 sděloval, že zkoušku předmětu nemohl provést, když se jej nepodařilo nastartovat. Jeho závěry proto nelze akceptovat. Pokud žalobkyně v rámci odvolaní poukazuje na znalecký posudek znalce Františka Študenta a z něj i cituje, pak podle žalované účelově vytrhává úseky znaleckého posudku, který je třeba hodnotit jako celek včetně toho, co znalec uvedl ve své výpovědi před soudem. V tomto směru naopak ona zdůrazňovala to, co z posudku vyplynulo, že tedy žalobkyní tvrzená vada (jediná uplatněná) projevující se padáním pásu se při zkoušce, které byl znalec přítomen, neprojevila, dále že žalovanou předložená hřídel na konci ohnutá, pokud se na bagru dříve nacházela, pak zcela jistě k sesmekávání docházelo. Jde-li o znalcem zjištěné chybné seřízení hydraulického rozvaděče a jeho závěr o tom, že se může jednat o výrobní vadu, ale i o vadu vzniklou běžným používáním bagru, když stroj musí být průběžně seřizován, pak bylo na žalobkyni, aby v řízení unesla důkazní břemeno ohledně odpovědnosti žalované za vadu, což neunesla. Rovněž poukazovala na závěry znalce o tom, že k vyosení hřídele bagru muselo dojít jeho pádem či nějakým způsobem nárazu do země a že se nejedná o výrobní vadu. Žalovaná pak shrnula, že poruchu předmětu koupě v podobě vyosení hřídele způsobila svým jednáním sama žalobkyně a že u vady hydraulického rozvaděče (která ovšem nebyla vytknuta) nelze určit, zda se jedná o vadu výrobní či způsobenou žalobkyní. Dále se žalovaná vyjádřila k samotnému odstoupení žalobkyně od kupní smlouvy, v rámci něhož mělo dojít k vytknutí vady v podobě nemožnosti užívání předmětu koupě. Pokud v rámci odstoupení žalobkyně odkazovala na sdělení ze dne 6. 12. 2019 (v němž měla být specifikovaná vada), pak v řízení nebyl proveden žádný důkaz, který by prokázal, že žalobkyně dne 6. 12. 2019 podání s takovým obsahem učinila. Pokud se týká vytknutí vady označením vady nebo tím, jak se vada projevuje (§ 1921 odst. 1 OZ), pak podle žalované takový zákonný požadavek nenaplňuje slovní spojení „nemožnost užívání předmětu koupě“, a to s poukazem na požadavek určitosti právního jednání ve smyslu § 553 odst. 1 OZ, přičemž současně v uvedeném směru žalovaná poukazovala i na to, co bylo v řízení zjištěno o tom, že stroj bylo možno nastartovat, jezdí, zatáčí, a to vše, aniž by padaly pásy. Odkaz na rozhodnutí Nejvyššího soudu ve věci sp. zn. 33 Cdo 146/2013 považuje žalovaná za nepřípadný a taktéž nesouhlasí s argumentací žalobkyně o tom, že by ust. § 2106 odst. 2 OZ zakládalo hypotézu uznání vady. Konečně požadavek žalobkyně na to, aby v rámci dokazování byl aplikován „princip pravděpodobnost“ považuje žalovaná za požadavek v přímém rozporu s povinností žalované v řízení tvrdit rozhodné skutečnosti a tyto prokazovat (§ 120 odst. 1 o. s. ř.).

4. Krajský soud při konstatování, že odvolání je přípustné, včasné a podané oprávněnou osobou, přezkoumal rozsudek okresního soudu v celém rozsahu, a to včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že odvolání žalobkyně není důvodné.

5. Z obsahu spisu vyplývá, že žalobou podanou dne 17. 10. 2020 se žalobkyně domáhala po žalované zaplacení částky 190.478 Kč s příslušenstvím. Tvrdila, že účastníci uzavřeli dne 30. 10. 2019 kupní smlouvu, kterou byl žalobkyni prodán minibagr Klabo, model 1, VIN KMBM1-0001 s hydraulickým pásovým pohonem za kupní cenu 190.478 Kč. Téhož dne byla na kupní cenu vystavena faktura č. 19000017, která byla žalobkyní řádně uhrazena. K předání předmětu koupě došlo dne 13. 11. 2019, dne 14. 11. 2019 se pak na bagru vyskytla vada, pro niž nemohl sloužit svému účelu, která spočívala v samovolném padání pásů při popojíždění. Žalobkyně uplatnila své právo z vadného plnění formou vytknutí vady, žalovaná vadu uznala a dne 15. 11. 2019 provedla opravu zboží. Následně se na předmětu koupě vyskytla opět stejná vada, která byla žalobkyní bez

zbytečného odkladu vytknuta e-mailem ze dne 6. 12. 2019. Dne 6. 1. 2020 proběhlo ohledání minibagru a po posouzení reklamace zástupcem žalované Erikem Š. bylo zhodnoceno, že na bagru jsou nevhodné pásy. Žalovaná proto přednesla svůj návrh opravy minibagru výměnou pásů. Na to žalobce dne 8. 1. 2020 e-mailem odpověděl, že jako právo z vadného plnění zvolil opravu minibagru. K opravě minibagru v následujícím období nedošlo, žalobkyně proto dne 14. 2. 2020 písemně odstoupila od smlouvy a vyzvala žalovanou k vrácení celé kupní ceny a zpětvzetí předmětu koupě. Zásilka byla žalované odeslána dne 18. 2. 2020 a následně se vrátila žalobkyni jako nedoručená. Dne 12. 5. 2020 dopravil zaměstnanec žalobkyně Zdeněk H. předmět koupě do sídla žalované. Žalovaná odmítla předmět koupě převzít a následně přivolala policii, která po příjezdu p. H. vyzvala, aby si minibagr odvezl a řešil záležitost soukromoprávní cestou. Tak p. H. učinil. Žalobkyně zadala k prokázání existence vady minibagru zpracování znaleckého posudku, přičemž znalec Milan Karpíšek dospěl k závěru, že na minibagru existuje vada podvozku spočívající v nefunkčním pravém pojezdovém kole, následkem čehož dochází k sesmeknutí pravého pásu z uložení. Současně identifikoval 4 možné příčiny závady, a to 1) vadný hydrogenerátor, 2) vadný hydromotor pravého pojezdového kola, 3) nízký pracovní tlak v hydraulickém systému, 4) závada v pákovém hydraulickém rozvaděči. V důsledku odstoupení žalobkyně od uzavřené kupní smlouvy došlo ke zrušení závazku od počátku a strany si jsou povinny vrátit poskytnutá plnění. Žalovaná nárok žalobkyně neuznávala. Učinila nesporným, že dne 30. 9. 2019 došlo k uzavření předmětné kupní smlouvy a že dne 30. 10. 2019 vystavila žalovaná fakturu, která byla dne 1. 11. 2019 žalobkyní řádně uhrazena. Jak plyne z předávacího protokolu, ihned dne 1. 11. 2019 byl minibagr dopraven na místo určené žalobkyní, tj. na adresu Křížkovského 2, Zábřeh. K předání tedy nedošlo až dne 13. 11. 2019, jak tvrdí žalobkyně. Jak dále plyne z předloženého reklamačního listu, k prvnímu vytknutí vady žalobkyní došlo dne 13. 11. 2019, nikoli tvrzeného 14. 11. 2019, přičemž bylo zamítnuto, neboť minibagr byl poškozen naprosto neodbornou manipulací ze strany žalobkyně. I přes toto neuznání vady žalovaná na své náklady a v dobrém úmyslu dopravila dne 14. 11. 2019 minibagr do své prodejny, zde jej opravila a dne 15. 11. 2019 pak dodala zpět žalobkyni. Dne 29. 11. 2019 obdržel žalovaný od žalobkyně e-mailem informaci o údajném poškození v podobě padání pásu na pravé straně minibagru. Dne 6. 12. 2019 kontaktovala žalovaná žalobkyni s návrhem řešení, tedy že bagr bude ohledán žalovanou v místě určeném žalobkyní. Termín prohlídky byl dohodou stran určen na 6. 1. 2020, přičemž se k němu měl osobně dostavit jednatel žalobkyně Martin Š. Tento se však bez omluvy nedostavil. Žalovaná neměla z uvedeného důvodu možnost do dnešního dne zjistit, zda vůbec a jak je minibagr poškozen, příp. jak k tomuto poškození došlo. Pokud by poškozen byl, měl být neprodleně dopraven do místa prodeje k žalované, což se však nestalo. O existenci poškození má žalovaná oprávněné pochybnosti, neboť dne 12. 5. 2020, kdy byl minibagr dopraven do provozovny žalované v Hlubočkách (tj. nikoli do jejího sídla v Olomouci, jak tvrdí žalobkyně), tento nevykazoval žádné známky poškození, když osoba, která bagr dovezla, s ním sjela z přívěsu, následně jezdila po areálu žalované a poté na přívěs opět najela, přičemž na stroji se žádné vady neprojevovaly. Uvedená osoba k němu navíc nepředložila žádný dokument a nedisponovala ani žádným dokladem, z něhož by plynulo její oprávnění jednat za žalobkyni. Na místo byla proto přivolána hlídka policie, která dotyčného vyzvala k opětovnému naložení a odvozu minibagru. Vzhledem k právě uvedeným skutečnostem žalovaná nesouhlasí ani se závěry znalce Karpíška. Poukázala mimo jiné na to, že z ohledání bagru a e-mailové korespondence z ledna 2020 plyne, že bagr měl v uvedené době najetých cca 10 motohodin, z údajů znalce Karpíška z dubna 2020 je však zřejmé, že došlo k ponížení tohoto stavu na 4 motohodiny. Z uvedeného žalovaná dovozuje, že v mezidobí muselo dojít k neodborné manipulaci s počítadlem motohodin v podobě vnějšího neoprávněného zásahu. První jednání ve věci bylo okresním soudem nařízeno a konalo se dne 24. 5. 2021 a vedle úkonů ve smyslu § 118 o. s. ř. okresní soud zahájil dokazování listinami, výslechem jednatele žalované a jednání přerušil do 12. 7. 2021, kdy v něm pokračoval a u něj dále prováděl dokazování. Usnesením ze dne 9. 8. 2021, č. j. 11 C 322/2020-84, okresní soud přiznal znalečné znalci Milanu Karpíškovi za podání znaleckého posudku u jednání dne 12. 7. 2021. Usnesením ze dne 15. 10. 2021, č. j. 11 C 322/2020-

137, okresní soud ustanovil znalce Františka Študenta k podání revizního znaleckého posudku ve vztahu k závěrům znaleckého posudku podaného znalcem Milanem Karpíškem, přičemž tento posudek byl písemně soudu předložen dne 1. 12. 2021. Usnesením ze dne 3. 12. 2021, č. j. 11 C 322/2020-149, pak okresní soud znalci Františku Študentovi přiznal znalečné za písemně podaný znalecký posudek. Další jednání ve věci se konalo dne 12. 5. 2022, a to za nového obsazení soudu, kdy po provedení úkonů dle § 119 odst. 3 o. s. ř., soud dále pokračoval v dokazování. U uvedeného jednání okresní soud poskytl účastníkům poučení ve smyslu § 118b odst. 1 o. s. ř. a dále poskytl žalobkyni poučení dle § 118a odst. 3 o. s. ř. ve vztahu k označení důkazů k tvrzení existence vady projevující se sesmekáváním pásů na pravé straně bagru a k existenci této vady v době převzetí bagru. Současně žalobkyni použil o tom, že nesplnění této výzvy může mít proti za následek nepříznivé rozhodnutí ve věci. Usnesením ze dne 17. 5. 2022, č. j. 11 C 322/2020-195, pak okresní soud přiznal znalci Františku Študentovi znalečné za účast u jednání dne 12. 5. 2022. U jednání dne 6. 6. 2022, po poučení dle § 119a odst. 2 o. s. ř., pak okresní soud vydal napadený rozsudek. Z obsahu spisu rovněž vyplývá, že znalcům bylo znalečné, popř. jeho část u znalce Študenta, proplacena z rozpočtových prostředků státu.

6. Předně krajský soud považuje za správná skutková zjištění okresního soudu učiněná z jednotlivých provedených důkazů uvedená pod body 3. až 19., která přejímá a pro stručnost na ně odkazuje s tím, že odvolací soud zopakoval dokazování výtiskem emailové zprávy ze dne 29. 11. 2019 (č. l. 38 spisu) a konstatuje, že okresní soud z uvedeného důkazu učinil správné skutkové zjištění, jak uvedl v bodu 6, první odrážka, písemného odůvodnění rozsudku, avšak toto skutkové zjištění nenašlo přesný odraz v závěru okresního soudu o skutkovém stavu, když okresní soud uvedl, že se žalobkyně na žalovanou obrátila emailem s další reklamací dne 30. 11. 2019, přičemž však k uvedenému postupu došlo již dne 29. 11. 2019. Vyjma uvedené korekce, pak odvolací soud jako správný přejímá závěr okresního soudu o skutkovém stavu věci, jak je tento uveden pod bodem 20. písemného odůvodnění napadeného rozsudku a pro stručnost na tento odkazuje.

7. Pokud se pak týká právního hodnocení věci, krajský soud akceptuje a přejímá právní názor okresního soudu, který na věc aplikoval odpovídající zákonná ustanovení a s věcí se z právního hlediska vypořádal zcela správně. Krajský soud pouze stručně rekapituluje, že má shodně s okresním soudem za to, že mezi účastníky byla v ústní formě uzavřena kupní smlouva ve smyslu § 2079 a násl. občanského zákoníku (dále jen OZ), jejímž předmětem byl shora specifikovaný minibagr s příslušenstvím a dále, že v situaci, kdy nebylo prokázáno, že žalovaná jako prodávající poskytla žalobkyni jako kupující záruku za jakost dle ust. § 2113 OZ, mohla by žalobkyně v případě vadnosti předmětu koupě požadovat pouze práva z vadného plnění. Správná je pak úvaha okresního soudu i s odkazem na tam uváděnou komentářovou literaturu (viz bod 30. odůvodnění), že základním předpokladem pro to, aby mohl kupující úspěšně uplatňovat práva z vad (vadného plnění, je prokázání existence konkrétní vady (a to již v době přechodu nebezpečí škody na věci) a její řádné vytknutí a dále, že vadu lze prodávajícímu vytknout buď označením vady anebo oznámením, jak se projevuje (viz § 1921 OZ). V obou případech musí být vytknutí vady adresovaným prohlášením vůči zciziteli, přičemž formální požadavky zákon nezakotvuje, nevyžaduje se tedy forma písemná (byť to bude vzhledem k důkazní potřebě zpravidla vhodné). Z obsahového hlediska musí být identifikace vždy dostatečně určitá, ať již nabyvatel vadu přímo popisuje, anebo popisuje její projevy. Nepostačí ale pouhé všeobecné konstatování, že věc má vadu a že je třeba blíže specifikovat, v čem vada spočívá. V tomto směru je pak správný závěr okresního soudu o tom, že žalobkyně ve vztahu k žalované notifikovala (vytkla) pouze vadu projevující se při jízdě minibagru tím, že docházelo k sesmekávání pásu z jeho uložení na pravé straně. Vytknutí jiné vady či projevu vady nebylo v řízení žalobkyní tvrzeno a tedy ani prokazováno. Bylo tedy na žalobkyni, aby v řízení prokázala, že předmět koupě (minibagr) trpěl v době přechodu nebezpečí škody na věci vadou, jejímž projevem bylo sesmekávání pásu z jeho uložení na pravé straně, což se jí, jak správně okresní soud, nepodařilo. S ohledem na vyložené tak nelze akceptovat argumentaci žalobkyně uvedou v odvolání, že by snad řádným uplatněním práv z odpovědnosti za vadné plnění

(vytnutím vady) mohlo být prosté uvedení, že věc nelze delší dobu užívat (v samotném odstoupení od smlouvy), neboť takové uvedení je skutečně neurčité. Pokud pak žalobkyně poukazuje na to, že v rámci odstoupení od smlouvy poukázala na vytknutí vad emailem ze dne 6. 12. 2019, pak odvolací soud poukazuje na to, že takováto skutečnost v řízení prokázána nebyla a dále na to, že ostatně, jak sama žalobkyně uvádí, měla být tímto notifikována stejná vada projevující se samovolným spadnutím pásu. Odvolací soud akceptuje způsob, jakým se okresní soud vypořádal se závěry znalců (viz bod 30. písemného odůvodnění), přičemž podstatné je, že při prováděných zkouškách nedošlo k projevu tvrzené vady a že zjištěna vada (porucha hydraulického systému) se žalobkyní tvrzeným způsobem neprojevuje. Za popsané situace tak nebyl na straně žalobkyně dán důvod pro odstoupení od kupní smlouvy z důvodu neodstranění vady (§ 2106 odst. 2 OZ), neboť existence vady nebyla prokázána a pokud tak žalobkyně učinila, nenastaly zamýšlené právní účinky takového odstoupení, tedy zrušení kupní smlouvy s povinností smluvních stran vypořádat si vzájemná plnění, tedy mimo jiné i povinnosti žalované vrátit od žalobkyně přijatou kupní cenu. Žaloba tak nebyla důvodná, jak správně uzavřel okresní soudu.

8. Z výše uvedených důvodů krajský soud rozsudek okresního soudu dle ustanovení § 219 o. s. ř. jako věcně správný ve výroku I. potvrdil. Věcně správné je i rozhodnutí okresního soudu uvedené ve výroku III. napadeného rozsudku, když podle výsledku řízení byla procesně neúspěšná žalobkyně, přičemž u ní nebyly shledány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Ve smyslu § 148 odst. 1 o. s. ř. je tak povolána k náhradě nákladů řízení státu, když tyto představují uhrazené znalečné. Možnost kvantifikace těchto nákladů samostatným usnesením pak vyplývá z ust. § 155 odst. 1 o. s. ř. Proto odvolací soud i toto rozhodnutí okresního soudu potvrdil.

9. Jde-li o výrok o náhradě nákladů řízení před soudem prvního stupně, pak odvolací soud konstatuje, že v situaci plného procesního úspěchu žalované okresní soud správně stran náhrady nákladů řízení aplikoval ust. § 142 odst. 1 o. s. ř. a žalované takto svědčí plná náhrada nákladů řízení potřebných k účelnému bránění práva proti žalobkyni. Za tyto náklady odvolací soud ve shodě s okresním soudem považuje náhradu na složenou zálohu na znalecký posudek ve výši 2.000 Kč a dále v situaci, kdy žalovaná byla v řízení zastoupena advokátem, pak i náhradu na odměnu advokáta v sazbě 8.740 Kč za jeden úkon právní služby dle § 7 bod 5. advokátního tarifu (dále jen AT) a náhradu na jeho hotové výdaje v paušalizované sazbě 300 Kč za jeden úkon právní služby dle § 13 odst. 1a 4 AT. Zástupce žalované učinil v řízení z pohledu účelného bránění práva celkem 8 úkonů právní služby, když za každý z nich náleží mimosmluvní odměna v plně výši, a to za převzetí a přípravu zastoupení (§ 11 odst. 1, písm. a/ AT), vyjádření ve věci samé k žalobě ze dne 7. 12. 2020 /nesprávně okresním soudem uvedené jako ze dne 3. 12. 2021/ (dle § 11 odst. 1, písm. d/ AT), písemné podání ve věci samé ze dne 13. 7. 2021 učiněné k výzvě soudu (dle § 11 odst. 1, písm. d/ AT), účast u jednání ve dnech 24. 5. 2021, 12. 7. 2021 (započteno v rozsahu 2 úkonů, když jednání přesahovalo 2 hodiny), 12. 5. 2022 a 6. 6. 2022 (dle § 11 odst. 1, písm. g) AT), tj. celkem 69.920 Kč. Náhrada na mimosmluvní odměnu zástupce žalované v rozsahu ½ poloviny, tj. v sazbě 4.370 Kč dle § 11 odst. 2 a 3 AT pak žalované náleží za písemné vyjádření k důkazu (znaleckému posudku) ze dne 6. 1. 2021 a za sdělení stran k možnostem mimosoudního vyřízení věci ze dne 15. 3. 2022, tj. celkem 8.740 Kč. Náhradu za tato podání odvolací soud žalované přiznal, když učinění těchto podání bylo vyžádáno soudem, přičemž vzhledem k jejich povaze (jednoduchosti) pak odvolací soud dle § 11 odst. 3 AT aplikoval mimosmluvní odměnu v rozsahu ½ dle § 11 odst. 2, písm. h) AT. Pokud se týká podání ze dne 8. 9. 2021 (nesprávně okresním soudem uvedeno jako ze dne 7. 9. 2021), pak tento úkon odvolací soud nepovažuje za potřebný k účelnému bránění práva, když replika k podání žalobkyně nebyla vyžadována a podání žalobkyně bylo žalované zasíláno pouze na vědomí. Za každý z uvedených úkonů právní služby zástupce žalované náleží rovněž paušalizovaná náhrada hotových výdajů, tedy částka 3.000 Kč (10x 300 Kč), kterou je pak žalobkyně povinna žalované rovněž nahradit. Z náhrady na odměnu advokáta a jeho hotových výdajů pak rovněž žalované náleží náhrada na daň z přidané hodnoty v sazbě 21 %, tedy částka 17.148,60 Kč; celkem pak žalované na náhradě nákladů řízení před soudem prvního stupně náleží

100.808,60 Kč. Stran náhrady nákladů řízení žalované odvolací soud pro úplnost uvádí, že akceptuje důvody pro nepřiznání náhrady za nahlížení zástupce žalované do spisu a pro stručnost v tomto směru odkazuje na přiléhavé odůvodnění okresního soudu uvedené v bodě 34. napadeného rozsudku.

10. O nákladech odvolacího řízení rozhodl krajský soud dle ustanovení § 224 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s ustanovením § 142 odst. 1 o. s. ř., když žalovaná byla v odvolacím řízení z procesního hlediska zcela úspěšná, neboť odvolání žalobkyně nebylo vyhověno. Žalobkyně tedy má povinnost uhradit žalované plnou náhradu účelně vynaložených nákladů odvolacího řízení, které sestávají z odměny za zastupování advokátem dle ustanovení § 7 odst. 5, § 11 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen a. t.) ve výši 17.480 Kč (2x 8.740 Kč – sepis vyjádření k odvolání žalobkyně a účast u jednání odvolacího soudu dne 21. 2. 2023 dle ustanovení § 11 odst. 1 písm. k/ a g/ AT), dále z paušální náhrady hotových výdajů advokáta žalované ve výši 600 Kč (2x 300 Kč dle ustanovení § 13 odst. 1 a 4 AT.). Dále zástupci žalované náleží daň z přidané hodnoty ve výši 21 % z výše uvedené odměny a náhrad, když doložil, že je plátcem této daně, ve výši 3.796,80 Kč. Celkem tak žalované na nákladech odvolacího řízení náleží částka 21.876,80 Kč.

11. Místo plnění u náhrady nákladů odvolacího řízení určil krajský soud v souladu s ustanovením § 149 odst. 1 o. s. ř. k rukám advokáta žalovaného s tím, že lhůtu k plnění určil třídenní v souladu s ustanovením § 160 odst. 1 věta před středníkem o. s. ř., když s ohledem na výši částky nákladů řízení neshledal důvody pro povolení delší lhůty plnění či povolení plnění ve splátkách.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je dovolání přípustné**, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodovací praxi dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud. Dovolání lze podat k Nejvyššímu soudu ČR v Brně prostřednictvím Okresního soudu v Olomouci ve lhůtě **dvou měsíců** ode dne doručení tohoto rozsudku.

Samostatné dovolání jen proti výroku II. a II. přípustné **není**.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, **může** se oprávněný domáhat svého práva exekucí, popř. výkonem rozhodnutí.

Olomouc 21. února 2023

Mgr. Pavel Telec v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Malá.